

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33P/105/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123207620
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123207620.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Kordošovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. N., narodený XX.X.XXXX, bytom W. XXB, K., v tomto konaní zastúpený opatrovníkom: P. práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany pracovisko Hlohovec, dieťa matky: N. O., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom obec X., aktuálne W. XXB, K., a otca: W. N., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto K., aktuálne W. XXB, K., o návrhu navrhovateľov: 1/ W. Z., narodená X.XX.XXXX a 2/ G. Z., narodený X.X.XXXX, obaja navrhovatelia bytom I. XX, K., na dočasné zverenie dieťaťa do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, tiež o návrhu starej matky: R. O., narodená XX.X.XXXX, W. XXB, K., na dočasné zverenie dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti, o späťvzatí týchto návrhov, a tiež o návrhu starej matky na zverenie dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Konanie o návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ na dočasné zverenie dieťaťa do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, sa zastavuje.

II. Konanie o návrhu starej matky na dočasné zverenie dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti, sa zastavuje.

III. Maloleté dieťa sa zveruje do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia a má právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

IV. Matka a otec sú povinní mesačne platiť výživné na maloleté dieťa, každý z rodičov vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zákona o životnom minime v znení účinnom v čase splatnosti bežného výživného, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

V. Styk rodičov s maloletým dieťaťom sa neupravuje.

VI. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7P/18/2022-133 zo dňa 23.1.2023 v časti zverenia maloletého dieťaťa.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovatelia 1/ a 2/ podali svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletého X. do ich náhradnej starostlivosti na miestne nepríslušnom Okresnom súde Trnava, ktorý ho postúpil príslušnému Okresnému súdu Dunajská Streda a tento súd následne celý poručenský spis starostlivosti o maloletého X. N. preniesol na Okresný súd Trnava. Tunajší súd sa preto až

následne, odo dňa 25.10.2023 zaoberal obsahom neodkladného opatrenia navrhovateľov, lebo až od tohto dňa bol príslušný na rozhodovanie o ňom. Okrem navrhovateľov doručila súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s totožným petítom aj stará matka maloletého. Navrhovatelia potom svoj návrh podaním zo dňa 7.11.2023 zobrali späť, lebo sa stotožnili so zverením X. starej matke, ktorá podľa nich spolu s manželom zabezpečuje o vnuka riadnu starostlivosť. Na pojednávaní uskutočnenom v tejto veci dňa 9.11.2023 stará matka vyjadrila vôľu, aby bol X. zverený do jej náhradnej starostlivosti aj vo veci samej, teda návrh na jeho dočasné zverenie zobrala tiež späť.

2. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

3. Späťvzatie návrhu je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení navrhovateľa ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Ide o tzv. dispozičný princíp, ktorého cieľom je dosiahnuť zastavenie konania. Pretože navrhovatelia 1/ a 2/ i stará matka maloletého dieťaťa vzali svoje návrhy na dočasné zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti v celom rozsahu späť a ostatní účastníci voči tomuto postupu nenamietali, súd konanie I. a II. výrokom tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 29 ods. 1 CMP zastavil. O trovách konania súd rozhodol VII. výrokom podľa § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, lebo tento zákon neustanovuje inak.

4. Ďalšie výroky tohto rozsudku (II. až VI.) sa už netýkajú navrhovateľov 1/ a 2/, ktorí neboli prítomní na pojednávaní dňa 9.11.2023, lebo svoju neúčasť ospravedlnili. Boli účastníkmi tohto konania iba v časti, kedy sa rozhodovalo o ich návrhu a o trovách. Vo zvyšnej časti sa rozsudok neodôvodňuje, lebo bol vyhlásený na pojednávaní za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdali odvolania, čo je v súlade s § 221 písm. a) Civilného sporového poriadku, ktoré ustanovenie platí v zmysle § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku aj pre toto konanie.

5. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa. Podľa odsekov 3 až 5 citovaného zákonného ustanovenia, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu (3). Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd (4). Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33 (5). Podľa odseku 6 citovaného ustanovenia, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Podľa odsekov 7 a 8 citovaného ustanovenia, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu

rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká (7). Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu (8).

6. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (5). Podľa § 75 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Poučenie:

Proti I. a VII. výroku tohto rozsudku je prípustné odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Proti ďalším výrokom (II. až VI.) tohto rozsudku nie je žiaden z účastníkov oprávnený podať odvolanie, lebo navrhovateľov 1/ a 2/ sa už ďalšie výroky netýkajú a všetci ostatní účastníci sa práva podať odvolanie po vyhlásení rozsudku voči súdu výslovne vzdali, čo je v súlade s § 368 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku, ak sa upravuje starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.